

Ač Radůza působí na hudebním poli nějaký ten pátek, začalo se o ní více mluvit především po vydání prvotiny Andělové z nebe. Mladá dáma pod ochrannými křídly Zuzany Navarové se pro mnohé mohla objevit náhle a překvapivě; od té doby ovšem už uplynula nějaká doba. A pokud jste si s ní samotnou, s jejím zpěvem, přístupem k hudbě nevěděli rady, je asi na čase si znovu na celý problém posvětit. Radůza je totiž opět tady, tentokrát s novinkou nazvanou ...při mně stůj, zase vydanou u Indies; a dává o sobě vědět dostatečně důrazně. (Tím samozřejmě nechci říci, že mezi prvotinou a novou deskou se nic nedělo, patrně se najde málokdo, komu by jméno této písničkářky nic neřeklo, ale...i pokud jste chtěli dělat, že "případ Radůza" se vás netýká, teď už to nejde.)

...při mně stůj je deska, která mě při prvním poslechu odzbrojila. Ne že bych si brousila nože a nůžky, abych mohla Radůzu rozcupovat, ale hned poté, co jsem se zaposlouchala, jsem ztratila slova. Představovala se mi vyzrálá mladá žena s jasným náhledem na svět, ta, která se nesnaží maskovat bolesti toho, co se děje kolem. Ta, která umí najít správná slova a pojmenovat i to, o čem by kde kdo chtěl dělat, že to neexistuje. Jednoznačná, správně volená slova doplňuje až na výjimky pouze syrová hudba harmoniky. Písničky mohou být rychlé i pomalejší, vždy však jdou až do středu, pěkně hluboko a tam se otevřou ve své mnohohrstevné barevnosti. I při desátém a patnáctém poslechu mě nepřestala udivovat ostrost Radůzina vidění i přesné vyjadřovací schopnosti. Naprosto směle vytahuji z rukávu označení šansoniérka a říkám si, že o této dámě ještě mnohé uslyšíme (aspoň doufám).

Radůza - ...při mně stůj

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Čtvrtek, 10 Červenec 2003 02:00

Hudba i texty na desce pocházejí bez výjimky od Radůzy. Jako hosté se objevují členové kapely Koa - na kytaru hraje Omar Khaouaj, na kontrabas František Rada. Zuzana Navarová obsluhovala činel, zvonek z Radůzina kola a postarala se o krásné "bé" v písničce *Na koníčka vyskočím* (objeví se tam nečekaně, kratičce a je naprosto autentické).

Stěší hledá každý stvoření/každej chce lásku a klid/a možná, že bolest srdce přemění/jak vždycky chtěl's ho mít - kousek textu z písničky *Větre můj*, té, ve které se objevuje i zvolání stojící v záhlaví desky ...při mně stůj. Podobných konstatování, tak jasných a přece znovu potřebných slyšet, najdete více. V poslední skladbě cédéčka

Ať není mi líto

zase Radůza prosí:

Ať není mi líto/tak jako teď/ať srdce, můj přítel/vede mě vpřed/Ať za každou vášní/na vodě kruh/láska, jak znáš ji/hořký je druh

.

Ať všechn můj soucit/se obrátí ven/na bytosti jsoucí/i čekající jen

.

Radůzin zpěv je jistý, přesný, velice naléhavý. Přiznám se, že mi více vyhovují polohy klidnější, níže položené (*Půjdu, kam chci; Žlutý gladioly*), než ty jakoby pouťové, drsnější, rychlejší (*Oh, madame, Jedem*

). Ona škatulka šansoniérky se na Radůzu asi opravdu hodí - pro interpretaci, hudbu, pro

Radůza - ...při mně stůj

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Čtvrtek, 10 Červenec 2003 02:00

důležitá sdělení v textech. Je milé vědět, že se někdo takový na naší scéně objevil.

Na závěr bych chtěla ještě zmínit graficky velmi nápaditý obal zpracovaný Richardem Procházkou. Pozoruji ho už delší dobu (dělal např. obaly Zuzaně Navarové a s Indies obecně spolupracuje často) a nezbývá, než ho pochválit.

Desku ...při mně stůj si rozhodně nedejte ujít. Byla by to vaše škoda.

Radůza: ...při mně stůj (vydalo Indies Records 2003); *Jedem; Žlutý gladioly; Oh, madam; Mikuláš; Studený nohy; Půjdu kam chci; Větre můj; Krahujci; Na koníčka vyskočím; Orel; Bremen; Tam, pod Ještědem; Až kočka zapřede; Polož mě; Zvony; Ať není mi líto. Celkový čas 48:11*

www.raduza.wz.cz